

Отплата

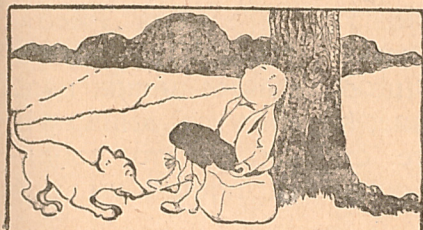
Гого Бялка бий с камишка.
Хем го шиба, хем му вика:
„Држж се, Бялко, не скимти,
Само тжй ще станеш ти
Над юнаците юнак!
За добро те бия пак!“

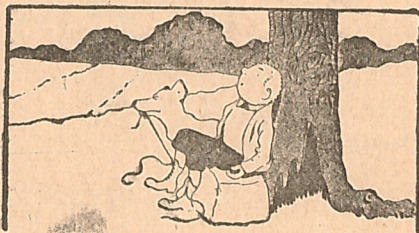
От бой Гого умори се,
Пусна Бялка, па отби се
Под липата за отмора.
Както вси работни хора,
Щом поседна и заспа
Под клонатата липа.

Спи си Гого и сжнува,
Златна гайда в сжн надува...

Бялко дебнишком побжрза
Та обувките развжрза

И им вржките проточи.
Гого стресна се и скочи:
„Бялко, как сжм тжй заспал?
Тичай, че сжм закжснѝл!
Вече почнали играта:
Слушай, викат край реката!“

Гого бжрзо се затече
И вжрзанките повлече...
С крак настжпи тоѝ едната
И простря се на земята.

